- \$ git clone https://github.com/Grzego/nn-workshop.git
- \$ cd agh-workshop/1-neural-networks-intro
- \$ jupyter notebook

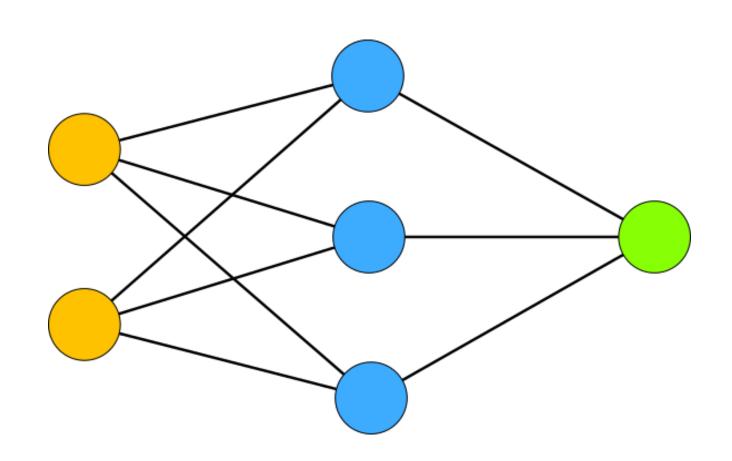
Sieci Neuronowe

Plan warsztatu

- 1. Czym jest sieć neuronowa
- 2. Tworzenie sieci typu Feed-forward
- 3. Funkcja straty i optymalizacja
- 4. Back-propagation (propagacja wsteczna)
- 5. Uczenie/Trenowanie sieci neuronowej

Czym jest sieć neuronowa?

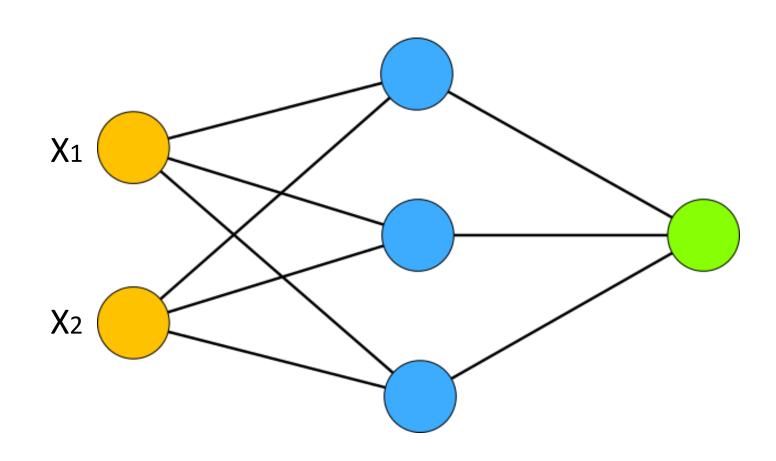
Zbiór neuronów i połączeń między nimi

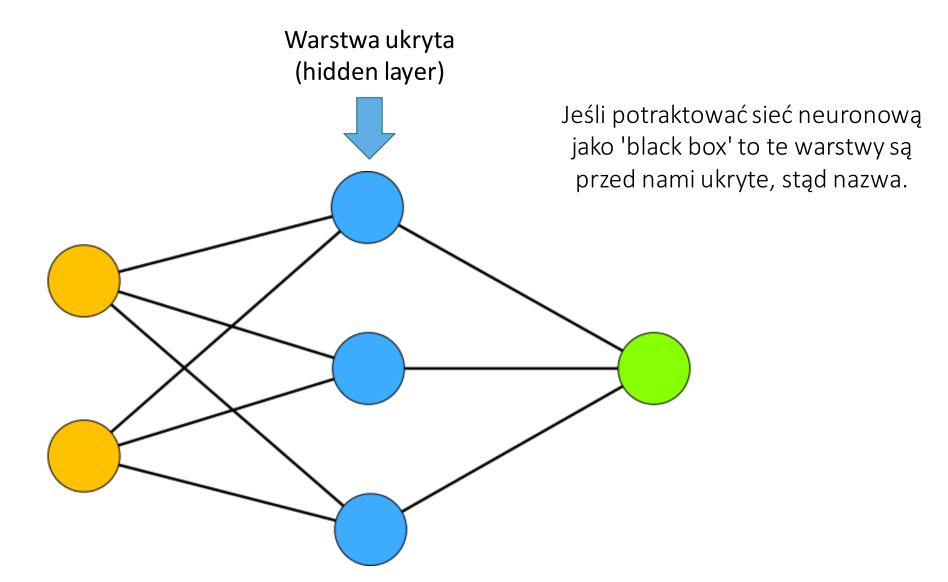
Czym jest sieć neuronowa? - warstwy

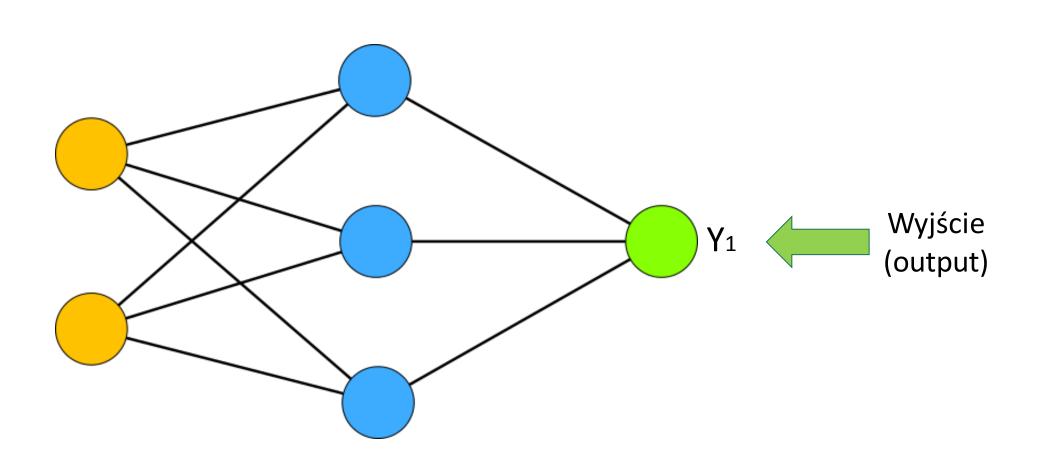
Oznaczane zwykle jako X, gdzie X jest wektorem wszystkich wartości, tzw. cech (ang. features)

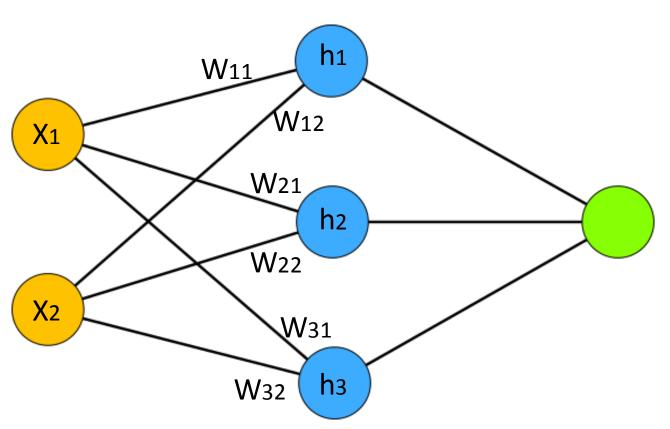
Czym jest sieć neuronowa? - warstwy

Czym jest sieć neuronowa? - warstwy

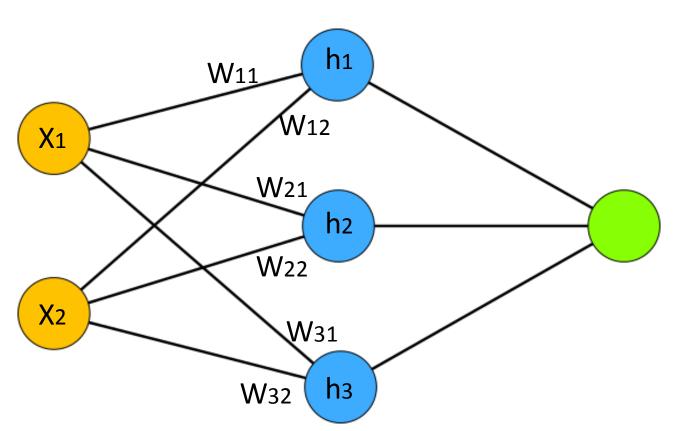

Czym jest sieć neuronowa? - połączenia

Każde połączenie ma przypisaną wagę. Tutaj oznaczoną W11, W12, itd.

Czym jest sieć neuronowa? - neuron

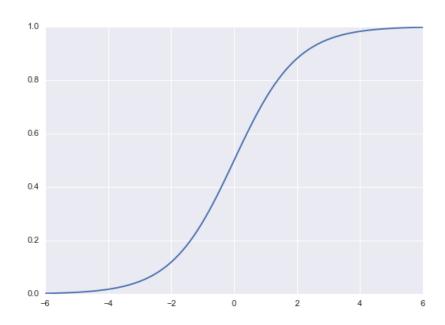

Każde połączenie ma przypisaną wagę. Tutaj oznaczoną W11, W12, itd.

Neuron wylicza ważoną sumę wejść i aplikuje funkcję aktywacji.

$$h_1 = f\left(\sum_i x_i \cdot w_{1i}
ight)$$
Funkcja aktywacji

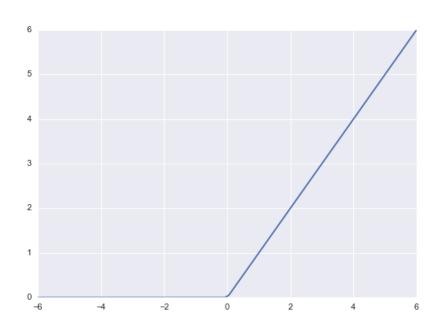
Czym jest sieć neuronowa? - przykładowe funkcje aktywacji

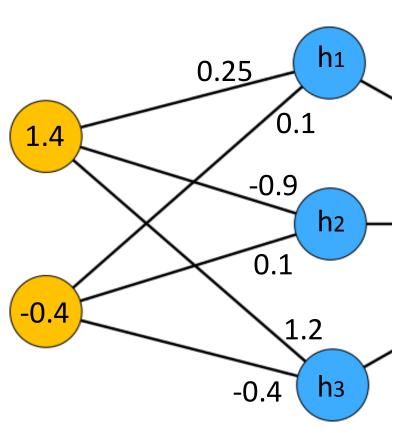
Sigmoid

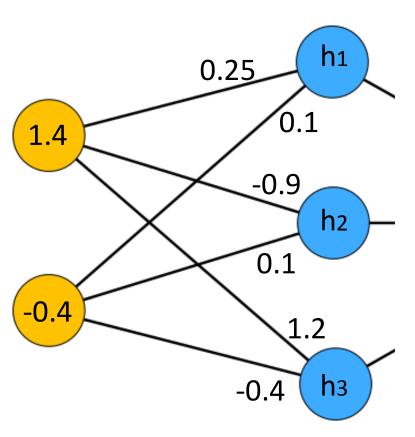
$$\sigma(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$

Z tej funkcji będziemy później korzystali przy implementacji sieci neuronowej.

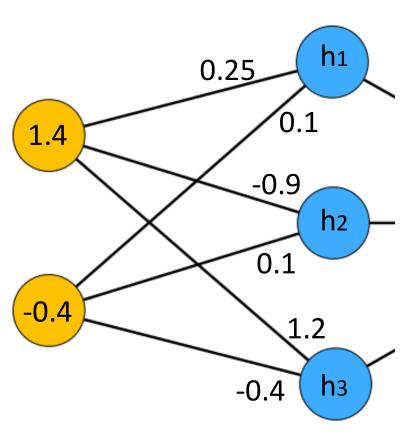

ReLU ReLU(x) = max(0, x)

$$z_1 = 1.4 \cdot 0.25 + (-0.4) \cdot 0.1$$
$$h_1 = \sigma(z_1)$$

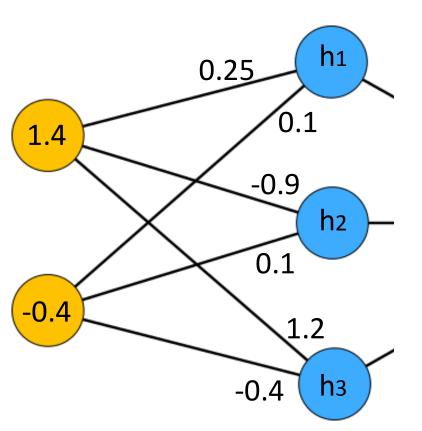

$$z_1 = 1.4 \cdot 0.25 + (-0.4) \cdot 0.1$$

 $h_1 = \sigma(z_1)$

$$z_2 = 1.4 \cdot (-0.9) + (-0.4) \cdot 0.1$$

$$h_2 = \sigma(z_2)$$

$$z_1 = 1.4 \cdot 0.25 + (-0.4) \cdot 0.1$$
$$h_1 = \sigma(z_1)$$

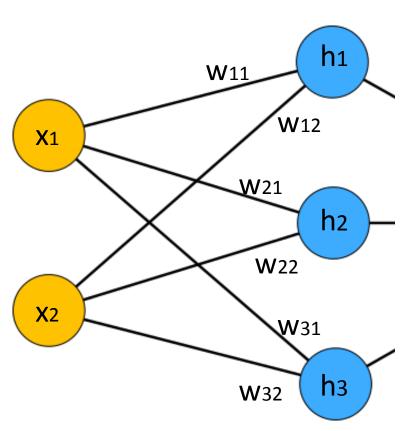
$$z_2 = 1.4 \cdot (-0.9) + (-0.4) \cdot 0.1$$

$$h_2 = \sigma(z_2)$$

$$z_3 = 1.4 \cdot 1.2 + (-0.4) \cdot (-0.4)$$

 $h_3 = \sigma(z_3)$

Całość można kompaktowo zapisać przy pomocy notacji macierzowej.

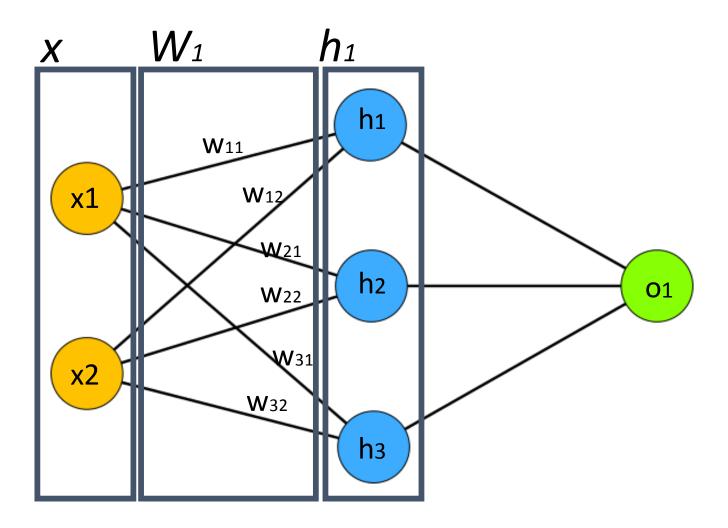
$$z = x \cdot W$$

$$z = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} w_{11} & w_{21} & w_{31} \\ w_{12} & w_{22} & w_{32} \end{bmatrix}$$

$$h = \sigma(z)$$

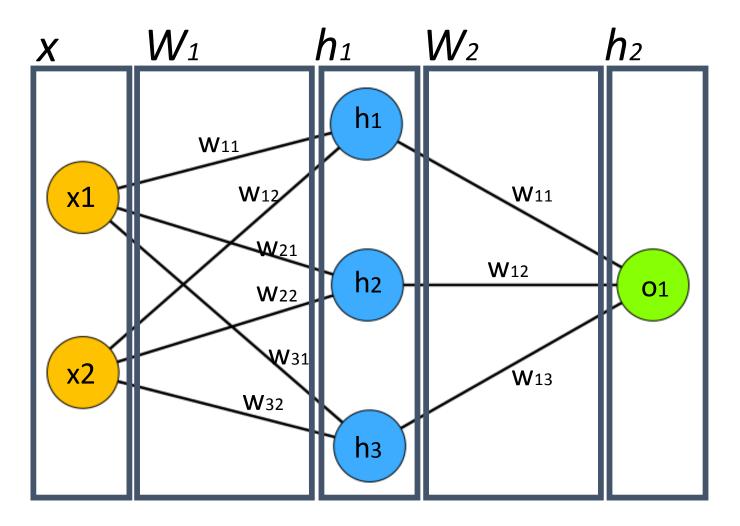
Funkcje aktywacji aplikujemy per element. (ang. element-wise)

Czym jest sieć neuronowa?

$$z_1 = x \cdot W_1$$
$$h_1 = \sigma(z_1)$$

Czym jest sieć neuronowa?

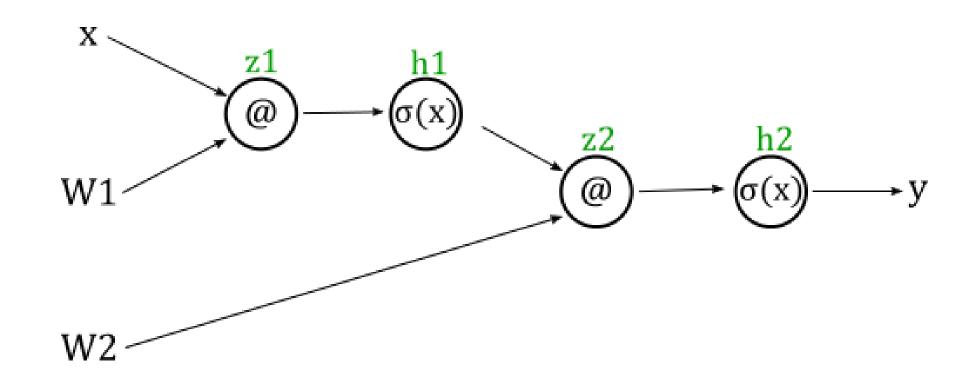
$$z_1 = x \cdot W_1$$

$$h_1 = \sigma(z_1)$$

$$z_2 = h_1 \cdot W_2$$

$$h_2 = \sigma(z_2)$$

Graf obliczeniowy

Sieć typu Feed-forward - kodzenie

Zaimplementujemy teraz tzw. Forward pass dla sieci neuronowej.

Szczegóły:

- Sieć będzie miała jedną warstwę ukrytą (niech każdy dobierze jej wielkość wg uznania)
- Użyjemy funkcji sigmoid jako funkcję aktywacji.

Funkcja straty

By móc wytrenować sieć potrzebujemy w jakiś sposób określić jak dobrze sobie radzi z postawionym przez nas zadaniem.

Funkcja straty

By móc wytrenować sieć potrzebujemy w jakiś sposób określić jak dobrze sobie radzi z postawionym przez nas zadaniem.

Do tego właśnie wykorzystywane są funkcje straty (ang. loss function). Określają one w sposób matematyczny jak bardzo niepoprawna jest odpowiedź udzielona przez sieć neuronową.

Funkcja straty

By móc wytrenować sieć potrzebujemy w jakiś sposób określić jak dobrze sobie radzi z postawionym przez nas zadaniem.

Do tego właśnie wykorzystywane są funkcje straty (ang. loss function). Określają one w sposób matematyczny jak bardzo niepoprawna jest odpowiedź udzielona przez sieć neuronową.

$$\mathcal{L}(y, \hat{y}) = \frac{1}{n} (y - \hat{y})^2$$

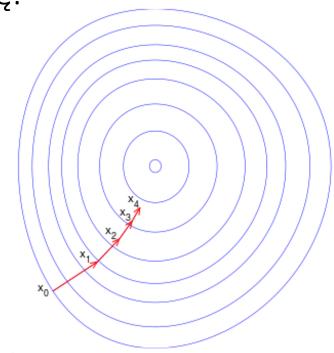
Przykładowa funkcja kosztu z której będziemy korzystać podczas implementacji uczenia.

Tzw. błąd średnio kwadratowy (MSE – Mean Square Error)

Optymalizacja

Mając już funkcję straty wiemy, że nasza sieć neuronowa będzie podawała lepsze odpowiedzi, kiedy ta funkcja będzie jak najmniejsza. Potrzebujemy zatem *minimalizować* tą funkcję.

Najczęściej wykorzystuje się do tego pewną odmianę algorytmu gradientowego, który polega na podążaniu w kierunku, który wyznacza nam gradient.

Optymalizacja

No dobrze ale skąd weźmiemy gradient?

Optymalizacja

No dobrze ale skąd weźmiemy gradient?

Do wyliczania gradientów wykorzystuje się tzw. Back-propagation (propagacja wsteczna). Metoda ta pozwala w wydajny sposób wyliczyć gradienty dla wszystkich parametrów.

Bazuje ona praktycznie w całości na Regule Łańcuchowej (ang. Chain Rule).

$$\frac{df}{dx} = \frac{df}{dq} \cdot \frac{dg}{dx}$$